

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 395-12-11

1 15 ינואר 2014
2

לפני:

כב' השופטת הדס יהלום, סגנית נשיאה
נציג ציבור (מעבידים) מר אורי מתתיהו

התובעת:

פקר ציציליה
ע"י ב"כ עו"ד פבל מורה

-

הנתבעת:

הראשון בניקיון בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד שלמה בכור

3
4

פסק – דין

5

6 1. התובעת הועסקה על ידי הנתבעת בעבודות ניקיון באתרים שונים.

7 בחלק מתקופת העבודה, הועסקה בהיקף משרה של שעתיים ליום.

8 התובעת התפטרה. לאחר מכן הגישה תביעה לתשלום זכויות שונות, ביניהן

9 השלמת שכר לשלוש שעות עבודה ליום, בהתאם להוראת ההסכם הקיבוצי וצו

10 ההרחבה בענף הניקיון.

11

12 2. התובעת העידה בפנינו וכן מנהל הנתבעת מר נאור גולדברג.

13

14 3. לאחר מכן הוגשו סיכומים בכתב.

15

16 4. אלה העובדות העולות מחומר הראיות:

17 א. הנתבעת הינה חברה בע"מ העוסקת במתן שירותי ניקיון וחברה באיגוד

18 הארצי של מפעלי הניקיון.

19 ב. התובעת הועסקה על ידי הנתבעת בעבודות ניקיון, מיום 29.8.06.

20 ג. במועד תחילת העבודה היתה כבת 71.

21 ד. בתחילת העבודה, עבדה שישה ימים בשבוע, בימים א' – ה' במשך 4.5

22 שעות וביום ו' במשך שעתיים.

23 ה. ביום 30.11.08 חתמה התובעת על מסמך בשפה הרוסית שכותרתו

24 "שינוי תנאי עבודה".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 395-12-11

- 1 בתצהיר טענה התובעת שלא חתמה על המסמך. בעדותה הודתה
 2 שחתמה עליו. חתימתה מופיעה במסמך אירוע 4 פעמים, במקומות
 3 שונים.
- 4 .ו. מסוף שנת 2009, עבדה התובעת ששה ימים בשבוע, שעתיים בכל יום.
 5 .ז. בשנת 12/1/2011 נפצעה התובעת בתאונת עבודה, אשר הוכרה על ידי
 6 המוסד לביטוח לאומי. מאז לא עבדה והציגה מסמכים רפואיים אודות
 7 פגיעה בעבודה.
- 8 .ח. בחודש אפריל 2011 הגיעה התובעת למשרדי הנתבעת וחתמה על מכתב
 9 התפטרות.
- 10 .ט. בחודש יוני 2011 הציגה אישור מרופא תעסוקתי לפיו לאור מצבה
 11 הרפואי, אינה יכולה לעבוד בניקיון.
- 12 .י. הנתבעת שילמה לתובעת פיצויי פיטורים בסך 3,956 ₪ בחודש יולי
 13 2011 וכן שחררה לטובתה את כספי הפיצויים שהופקדו בפוליסת
 14 ביטוח מנהלים בסך 870 ₪.
- 15
 16 .5. עיקר טענות התובעת בכתב התביעה ובסיכומים, כי על פי הוראת צו ההרחבה
 17 בענף הניקיון, יום עבודה אינו יכול להיות פחות משלוש שעות. לפיכך תבעה
 18 הפרשי שכר עבודה בהשלמה לשלוש שעות עבודה ליום.
 19 כן חישבה את הזכויות הסוציאליות, לרבות פיצויי פיטורים, דמי חופשה
 20 וכיו"ב, על פי שכר של שלוש שעות עבודה ליום.
- 21
 22 .6. הנתבעת מנגד טוענת שהיתה זו התובעת שביקשה להפחית את שעות העבודה
 23 ולכן אינה יכולה לדרוש כיום תשלום עבור שעות שלא עבדה.
 24 עוד טוענת טענות משפטיות לעניין פרשנות צו ההרחבה.
- 25
 26 .7. נדון להלן בטענות הצדדים.
- 27
 28 .8. זכאות לשכר עבור שלוש שעות עבודה ליום
 29 בסעיף ח 2 (4) להסכם הקיבוצי בענף הניקיון נקבע:
 30 "לא יפתח שכרו של עובד חלקי משכר 3 שעות".
 31
 32

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 395-12-11

- 1 הנתבעת צרפה לכתב ההגנה מסמך בחתימת ידה של התובעת, מיום 30.11.09
 2 בו נאמר:
- 3 "אני פקר צ'לה ת.ז. 310501614
 4 מאשר/ת ומבקש/ת בחתימתי על מסמך זה.
 5 ...
 6 1. להוריד שעות עבודה
 7 מ 4.5 שעות (א'-ה') + ו' - 2
 8 ל 2 שעות (א'-ה').
 9 ... 2.
 10 3. רוצה להחליף את מקום העבודה..."
- 11
 12
 13 9. לטענת הנתבעת, היתה זו התובעת שביקשה לעבוד שעתיים ביום בלבד ולכן,
 14 אין לחייב את הנתבעת לשלם לה עבור שלוש שעות עבודה ביום כפי שנקבע
 15 בהסכם הקיבוצי.
- 16
 17 10. בישיבת קד"מ ב"כ התובעת טען שהתובעת לא חתמה על המסמך.
 18 בתצהיר התובעת סעיף 14 נאמר:
- 19 "מסמך שהועבר לבא כוחי לפיו אני מבקשת להקטין לי את שעות העבודה מ-
 20 4.5 שעות ל- 2 שעות בלבד, אני לא מכירה, ולא זכור לי שחתמתי אותו.
 21 בנוסף, 4.5 שעות ביום עבדתי רק בחודשים בודדים, ובסוף שנת 2009, כאשר
 22 כביכול חתמתי על המסמך, כלל לא עבדתי 4.5 שעות".
- 23
 24 11. בעדותה, התובעת שינתה גרסתה והודתה שחתמה על המסמך.
 25 כך אמרה:
- 26 "ש.נספח א' לתצהיר הנתבע (ברוסית). האם זו חתימתך?
 27 ת. זאת חתימתי.
 28 ש.מראה לך את כל החתימות. כולן שלך?
 29 ת. כן.
 30 ש.את קוראת רוסית?
 31 ת. כן.
 32 ...
 33 ש.כשהתחלת לעבוד, כמה שעות עבדת ביום?
 34 ת. 4.5 שעות בהתחלה.
 35 ש.בכל הימים?
 36 ת. כן.
 37 ש.באיזה תאריך השתנה מס' השעות שלך?
 38 ת. אני לא זוכרת בוודאות את התאריך. ב- 2009.
 39 ש.נספח א' נחתם ב- 30/11/09. האם זה התאריך שבו השתנו השעות?
 40 ת. כן. יכול להיות.
 41 ש.השעות השתנו לשעות שמופיעות בנספח א'. זאת אומרת בימים א' - ה'
 42 במקום 4.5 שעות ירד לשעתיים?

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 395-12-11

- 1 ת. נכון".
 2 (פרוטוקול עמ' 5 ש' 11 – עמ' 6 ש' 4).
- 3
 4 12. משמע, התובעת אישרה בעדותה כי חתמה על מסמך ובו ביקשה להפחית מ-
 5 4.5 שעות לשעתיים וכי ממועד הבקשה אכן הופחתו השעות.
 6
 7 13. בהמשך החקירה נשאלה מדוע ביקשה להפחית את השעות והשיבה:
 8 "אני לא ביקשתי להוריד שעות עבודה. אני עבדתי בשלושה מקומות
 9 וביקשתי לעבוד במקום אחד. נתנו לי בהתחלה שעתיים ולאחר מכן הבטיחו
 10 עוד".
 11
 12 14. גירסה זו של התובעת, לא נטענה מעולם.
 13 כזכור, בתצהיר התובעת הכחישה שחתמה על המסמך שצרפה הנתבעת.
 14 לגירסת התובעת כפי שפירטה בעדותה, אין ולו ראשית ראיה בחומר הראיות.
 15 הגירסה עלתה לראשונה בעדות, במהלך החקירה הנגדית.
 16
 17 15. לאור זאת איננו מקבלים כמהימנה את טענת התובעת. אנו קובעים עובדתית
 18 שהתובעת ביקשה להפחית מארבע וחצי שעות עבודה במהלך השבוע, לשעתיים
 19 בלבד והנתבעת נעתרה לבקשתה.
 20
 21 16. משזו קביעתנו, יש לבחון לגופה את התביעה לתשלום שכר לשלוש שעות.
 22 ענייננו בתובעת שעבדה ארבע וחצי שעות ליום, חמישה ימים בשבוע, וביקשה,
 23 ביוזמתה, להפחית ולעבוד רק שעתיים.
 24 לנתבעת לא היתה כל מניעה להמשיך העסקה של ארבע וחצי שעות.
 25 מנהל הנתבעת העיד ועדותו לא נסתרה, כי העובד הוא זה שבוחר כמה שעות
 26 לעבוד ולפי רצונו, מציבים אותו לעבודה מתאימה.
 27
 28 17. התובעת מפנה בעניין זה לפסק הדין ע"ע (ארצי) 52949-05-10 ליליה וולצ'ק נ'
 29 אלברט עבודות ציבוריות.
 30 שם הפנה בית הדין הארצי להוראות סעיף ג (4) לצו ההרחבה בענף הניקיון
 31 הקובע חיוב לשלם על לא פחות משלוש שעות ליום.
 32 ואולם, הדברים שנאמרו שם ביחס לסעיף זה נאמרו כאוביטר ולא היו
 33 רלבנטיים להכרעה במחלוקת שבתיק שם.
 34

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 395-12-11

18. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים בסוגיה זו, אנו סבורים שיש לתת תוקף להוראות סעיף ח 2 (4) להסכם הקיבוצי ולצו ההרחבה. להלן נפרט את הטעמים.
- ההסכם הקיבוצי אמור להיות בידיעת הנתבעת אשר על פי עדות מנהליה, היא חברה בארגון חברות הניקיון.
- כאשר הנתבעת "מסכימה" להעסיק עובדת בהיקף של שעתיים ליום, עליה להיות מודעת לכך שהוראות ההסכם הקיבוצי יקנו לעובדת, בכל מקרה, שכר שלא יפתח משלוש שעות עבודה ליום.
- לכן, בעת שהתובעת פנתה וביקשה לעבוד שעתיים בלבד, היה על הנתבעת לשקול האם להעתר לבקשתה – ולספוג שעה נוספת על חשבונה, או שלא להעתר לבקשתה ואזי – היה על התובעת להחליט אם היא ממשיכה לעבוד או לא.
- דברים ברוח זו נאמרו על ידי חברתי השופטת רות בעניין תע"א (ת"א) 10086/09 לייבו אישייב נ' שניר אחזקה ושירותי ניקיון בע"מ (מיום 1/5/12).
19. הנתבעת אינה יכולה להיתלות באי הידיעה של העובדת באשר לזכויותיה, כעילה שלא לשלם זכויות קוגנטיות הקבועות בהסכם הקיבוצי.
20. הנתבעת טוענת לפרשנות של הוראת הסעיף, כך שלא נאמר שם כי מדובר על שלוש שעות ליום.
- פרשנות זו אינה מתקבלת.
- סעיף ח 2 מדבר על שכר עבודה יומי.
- סעיף (1) מדבר על עדכון השכר במשרדים לפי תעריף ליום. כך גם סעיף (3).
- בנוסף, אין הגיון בקביעת העסקה של שלוש שעות לחודש. גם מטעם זה יש לראות את הסעיף כמתייחס לשלוש שעות עבודה ליום..
21. לאור האמור, תביעת התובעת מתקבלת.
- על הנתבעת לשלם לה תשלום עבור שעה נוספת על כל יום במהלך התקופה שבה הועסקה שעתיים ליום.
22. הנתבעת תשלם לתובעת ברכיב זה סך 13,767 ₪, כנטען בכתב התביעה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 395-12-11

- 1 הפרשות לגמל .23
- 2 הנתבעת טוענת כי בשל גילה של התובעת, לא יכולה היתה להפריש עבורה
- 3 לגמל ולכן החלה להפריש רק ביום 1/1/08, בהתאם לצו ההרחבה הכללי.
- 4 הנתבעת לא הציגה מסמך המעיד על ניסיון לבטח את התובעת ועל סירוב של
- 5 חברת הביטוח או קרן הפנסיה לבטחה.
- 6 לו היתה מציגה מסמך כזה, היה עליה לבצע, לכל הפחות, "ביצוע בקירוב" על
- 7 ידי הפרשה לקופ"ג.
- 8 מכל מקום, החובה על פי ההסכם הקיבוצי וצו ההרחבה, לבטח את העובדים
- 9 בביטוח פנסיוני, היא חובה קוגנטית ואינה תלויה בגילו של העובד.
- 10
- 11 לאור האמור, על הנתבעת לשלם לתובעת פיצוי בגין אי ביצוע הפרשות לביטוח
- 12 פנסיוני בסך 4,577 ₪.
- 13
- 14 דמי חג .25
- 15 הנתבעת טוענת כי בחלק ניכר מתקופת העבודה, התובעת הועסקה כעובדת
- 16 חודשית ולכן אינה זכאית לדמי חגים.
- 17 עיון בתלושי השכר מעלה שלא כך פני הדברים.
- 18 בחודש אוגוסט 2006 שולם 2,386 ₪, בחודש ספטמבר 2006 שולם 1,659 ₪,
- 19 בחודש אוקטובר 2006 שולם 1,623 ₪.
- 20 כך גם בשנת 2007, בחודש מרץ שולם 830 ₪, בחודש אפריל שולם 860 ₪,
- 21 בחודש אוגוסט 2007 שולם 589 ₪.
- 22
- 23 מכאן כי אין לקבל את טענת התובעת לתשלום שכר חודשי קבוע לשנים 2007,
- 24 2008.
- 25 באשר לשנת 2009, הנתבעת טוענת ששולמו דמי חג אך לא הציגה ראיות, אלא
- 26 לשנת 2010 בלבד.
- 27
- 28 לאור האמור התובעת זכאית לתשלום דמי חגים עבור שנת 2007 עד 2009,
- 29 בהתאם לחישובים בכתב התביעה ובסיכומים.
- 30 עבור שנת 2010 אינה זכאית משהוכח ששולמו ימי חג במהלך השנה.
- 31 הנתבעת תשלם לתובעת סך 1,502 ₪.
- 32
- 33

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 395-12-11

- 1 פדיון חופש .28
- 2 הנתבעת טוענת כי לתובעת נוהלו פנקסי חופשה כדין, על פיהם נותרו לזכותה
- 3 6.98 ימי חופש ואלה שולמו בחודש יוני 2011 בסך 1,285 ₪.
- 4 עיון בתלושי השכר מעלה כי בשנת 2007 ו- 2008, לא היה רישום של ימי
- 5 חופשה בתלושי השכר.
- 6 הרישום החל בינואר 2009.
- 7 בחודש ינואר 2009 נרשמה יתרה קודמת אפס.
- 8 משמע – על כל התקופה עד ינואר 2009, הנתבעת לא הוכיחה ששולמו ימי
- 9 חופש.
- 10 באשר לתקופה מינואר 2009 ואילך, נצברו בכל חודש חלקי ימי בשיעורים
- 11 משתנים.
- 12 יתכן והחישוב בוצע על פי השכר באותו חודש. מכל מקום, הנתבעת – שעליה
- 13 מוטל הנטל להוכיח תשלום ימי חופש – לא הבהירה כיצד נערך החישוב.
- 14 זאת ועוד, הנתבעת לא הוכיחה כי החישוב נערך לפי ותק משנת 2006. לכאורה
- 15 נראה שההתייחסות לתובעת בינואר 2009, היתה כאל עובדת חדשה.
- 16
- 17 לאור האמור, התובעת זכאית לפדיון חופש כמפורט בסיכומים מטעמה, סך
- 18 1,496 ₪ (לאחר הפחתת 2,211 ₪ ששולמו בחודש יוני 2011).
- 19
- 20 דמי הבראה .30
- 21 התובעת קיבלה דמי הבראה בסך 684 ₪ בחודש ספטמבר 2009.
- 22 בגמר חשבון, בחודש יוני 2011, שולם סכום נוסף בסך 955 ₪ (אשר הופחת על
- 23 ידי התובעת ואף על ידנו, מהתביעה לפדיון חופש, כמפורט לעיל).
- 24
- 25 הנתבעת לא שילמה לתובעת דמי הבראה בשנת 2007 ובשנת 2008. .31
- 26 לכן, את הסכום ששולם בשנת 2009, יש לזקוף על שנים חוב קודמות.
- 27 כתוצאה מכך, התובעת זכאית לדמי הבראה עבור השנתיים האחרונות
- 28 לעבודה, סה"כ 13 יום.
- 29 הנתבעת ערכה תחשיב לפי 30% משרה.
- 30 החישוב הנכון, עבור השנתיים האחרונות, לפי שלוש שעות ליום, מביא ל- 40%
- 31 משרה.
- 32

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 395-12-11

- 1 באשר לסכום ששולם במסגרת גמר חשבון, כפי שפורט ברכיב פדיון חופש,
 2 סכום זה הופחת מסה"כ החוב בגין פדיון חופש.
 3 לאור האמור, הנתבעת תשלם לתובעת 1,612 ₪ בגין דמי הבראה.
 4
 5 **תוספת ותק** .33
 6 לטענת התובעת על פי הוראות ההסכם הקיבוצי וצו ההרחבה בענף הניקיון,
 7 היתה זכאית לתוספת ותק החל משנת עבודתה השניה.
 8 לטענת הנתבעת מדובר בתוספת ארכאית הנקובה בלירות, אשר נשחקה והפכה
 9 לחסרת ערך כלכלי.
 10 עוד טוענת הנתבעת כי תוספת הותק כפי שנקבעה בהסכם הקיבוצי, נבלעה
 11 בשיעורי השכר ובעדכוני שכר המינימום.
 12
 13 פסיקת בתי הדין האזוריים בסוגיה זו אינה אחידה. .34
 14 בפסק הדין דמ' (חיי) 5314/05 **פאולינה אקינין נ' כפיר אחזקות בע"מ** אליו
 15 מפנה ב"כ הנתבעת, נדחתה התביעה לתשלום תוספת ותק.
 16 בפסקי דין אחרים התביעה התקבלה (תע"א (ת"א) 5012/10 **אלה וסיליב נ'**
 17 **ג.א.ש.ש.ב. בע"מ**; תע"א (י-ם) 3319/09 **ימיני מירב נ' חברת שירותים**
 18 **קבלניים בע"מ** ועוד)
 19
 20 בית הדין הארצי בע"ע 184/09 **פיוזור קרבצ'נקו נ' חברת השמירה בע"מ**,
 21 (ניתן ביום 18/12/11) דחה את הטענה שלפיה תוספת הותק "נבלעה" בשכר
 22 מינימום, מן הטעם שהטענה לא הוכחה. שם דובר על תוספת ותק מכח
 23 ההסכם הקיבוצי בענף השמירה.
 24
 25 בפסקי דין לא מועטים נדחתה התביעה לתשלום תוספת ותק מכח צו
 26 ההרחבה, לאור העובדה כי מדובר ברכיב היסטורי הנקוב בלירות, שלא עודכן
 27 מאז שנקבע בצו ההרחבה ואין בו כדי לבסס זכאות כיום.
 28 (ס"ע (ת"א) 3779-09-10 **ניצה אורית זנגו נ' אי אס אס אשמורת בע"מ**; ס"ע
 29 (בש"י) 24144-11-11 **מיכאלובסקי ילנה נ' ח.ב.ר. קלין שירותים בע"מ**)
 30
 31 בענייננו, המקור הנורמאטיבי לזכאות הנטענת לתוספת ותק, הוא בהסכם
 32 קיבוצי כללי בענף האחזקה והניקיון שנחתם בין איגוד פועלי הניקיון לבין
 33 התאחדות החברות וקבלני האחזקה והניקיון בישראל ביום 30/6/85.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 395-12-11

- 1 מנהל הנתבעת מר גולדברג הודה בחקירתו הנגדית כי הנתבעת חברה האיגוד
2 הארצי של קבלני הניקיון, ומכאן כי הוראות ההסכם הקיבוצי חלות על יחסי
3 העבודה בין הצדדים.
4 בסעיף ט 5 להסכם הקיבוצי נקבע:
5 **"החל מהשנה השניה לעבודתו אצל המעסיק, תשולם לעובד תוספת ותק**
6 **בגובה של 1.5% לכל שנת עבודה."**
7
8 אין מדובר ברכיב היסטורי אשר שיעורו לא הוכח.
9 מאחר ושיעור התוספת נקבע באחוזים – הרי שאין מקום גם לטענה לפיה
10 התוספת "נבלעה" בעדכוני שכר מינימום.
11
12 37. ב"כ הנתבעת מפנה בסיכומיו להסכם הקיבוצי משנת 1979. ההסכם הקיבוצי
13 עליו מסתמך ב"כ התובעת הוא הסכם מאוחר יותר, אשר לאור הודאת מנהל
14 הנתבעת בחברותה בארגון מעסיקים, עלה בידי התובעת להוכיח את תחולתו.
15
16 38. לפיכך במקרה דנן יש לקבל את התביעה ולקבוע שהתובעת זכאית לתוספת
17 ותק מכח ההסכם הקיבוצי.
18
19 39. אשר לשיעור התוספת, בהעדר תחשיב נגדי מטעם הנתבעת, מתקבל הסכום
20 שפורט בכתב התביעה.
21 הנתבעת תשלם לתובעת ברכיב זה 797 ₪.
22
23 40. נסיבות סיום ההעסקה
24 התובעת ילידת 1937.
25 במועד סיום ההעסקה היתה כבת 74.
26 התובעת הוכיחה שביום 12/1/11 אירעה לה תאונת עבודה עת נפלה ושברה את
27 היד. הפגיעה הוכרה כפגיעה בעבודה.
28 התובעת הוכיחה כי שהתה במחלה מיום 13/1/11 ועד 13/4/11.
29 לכתב התביעה ולתצהיר צורפו אישורי מחלה לתקופה זו.
30 מנהל הנתבעת טוען כי לא הוצגו לחברה אישורי מחלה וכי לחברה לא היה
31 ידוע על תאונה.
32 אף אם כך הדבר, מדובר במסמכים אותנטיים, מזמן אמת, שלא נסתרו.
33

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 395-12-11

- 1 התובעת הגיעה למשרדי הנתבעת ביום 14/4/11 וחתמה על מכתב לפיו היא
2 מתפטרת מהעבודה "מרצונה".
- 3 על פי עדות התובעת, מסמך זה נחתם לאחר שהתובעת התקשרה למשרדי
4 הנתבעת והודיעה על סיום תקופת המחלה ואזי הוזמנה לפגישה עם אינה.
5 בתצהירה אמרה שחצי שעה לאחר הפגישה, התקשרה לאינה ואמרה שחוזרת
6 בה מההתפטרות ואינה הבטיחה שלא תעשה שימוש במסמך.
7 עדות התובעת לא נסתרה. הנתבעת לא הביאה את אינה למתן עדות.
- 8
9 התובעת לא חזרה לעבודה בנתבעת.
- 10 ביום 28/6/11 המציאה אישור מרופא תעסוקתי לפיו אינה כשירה לעבודה
11 כעובדת בניקיון.
- 12
13 התובעת העידה כי ביום 20/7/11, לאחר ששלחה את האישור מהרופא
14 התעסוקתי, הוזמנה לפגישה עם מנהל הנתבעת וכי בעקבות זאת שולמו לה
15 חופשה והבראה וכן סכום חלקי בגין פיצויי פיטורים.
- 16
17 סיכום חומר הראיות מעלה כי התובעת התפטרה בנסיבות המזכות אותה
18 בפיצויי פיטורים.
- 19 התובעת הוכיחה שנפגעה בתאונת עבודה וידה נשברה.
20 התובעת הוכיחה ששהתה בחופשת מחלה עד לחודש אפריל.
21 הרופא שבדק את התובעת ביוני, קבע שאינה מסוגלת לעבוד בניקיון לאחר
22 שעין בתיק הרפואי, משמע – לאחר שהיה מודע לפגיעה ביד מחודש ינואר.
- 23
24 אף אם האישור מרופא תעסוקתי הוצא ביוני, הרי שהשתלשלות העניינים
25 מביאה למסקנה שהתובעת הוכיחה כי בעקבות הפגיעה מינואר לא היתה
26 מסוגלת לשוב לעבודה.
- 27 מדובר באשה לא צעירה המועסקת בעבודה פיזית. ברי שלא יכולה היתה
28 לעבוד בתקופת חופשת המחלה. לדבריה, לא יכולה היתה להמשיך לעבוד
29 לאחר מכן ואכן המציאה אישור רפואי על כך בחודש יוני.
- 30 דומה שהנתבעת אינה טוענת שבתקופה מתוך חופשת המחלה באפריל ועד
31 מועד המצאת האישור ביוני, התובעת יכולה היתה לעבוד בניקיון.
32 למעשה, האישור מרופא התעסוקתי עגן את המצב העובדתי שהיה קיים אצל
33 התובעת כבר מחודש ינואר.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 395-12-11

- 1
- 2 .46 הנתבעת טוענת שהתובעת יכולה היתה לעבוד בעבודות אחרות שאינן דורשות
- 3 מאמץ פיזי. ואולם הנתבעת לא הוכיחה שהציעה לתובעת, באפריל או ביוני,
- 4 עבודות מסוג זה.
- 5
- 6 .47 לאור האמור, התובעת זכאית לפיצויי פיטורים בעקבות ההתפטרות.
- 7 בכתב התביעה תבעה את סכום הפיצויים בקיזוז הסכום ששולם לה ביולי
- 8 2011 על ידי הנתבעת.
- 9 במהלך הדיונים בתיק התברר כי בנוסף על הסכום ששולם, שוחררו לטובת
- 10 התובעת הכספים שהופרשו לקרן פנסיה.
- 11 לאור האמור, הנתבעת תשלם לתובעת 4,240 ₪ כפיצויי פיטורים, בקיזוז 870
- 12 ₪ ששוחררו מקרן הפנסיה, סה"כ 3,370 ש"ח.
- 13
- 14 .48 טענות קיזוז
- 15 אין לקבל את טענת הקיזוז שעניינה אי מתן הודעה מוקדמת.
- 16 לאור הנסיבות הרפואיות, התובעת לא יכולה היתה לתת הודעה מוקדמת על
- 17 התפטרות.
- 18
- 19 .49 טענת הקיזוז שעניינה תשלום החזר הוצאות נסיעה, נדחית אף היא.
- 20 הנתבעת לא הציגה הסכם עבודה.
- 21 הנתבעת שילמה לתובעת דמי נסיעה מידי חודש. מדובר בחלק מהסכם השכר
- 22 שלה.
- 23 הנתבעת אינה רשאית לקזז מסכומים המגיעים לתובעת, סכומים ששולמו לה
- 24 באופן סדיר במהלך תקופת העבודה, כהוצאות נסיעה.
- 25
- 26 .50 סוף דבר
- 27 התביעה מתקבלת.
- 28 הנתבעת תשלם לתובעת:
- 29 א. הפרשי שכר בסך 13,767 ₪.
- 30 ב. פיצוי בגין אי הפרשה לפנסיה בסך 4,577 ₪.
- 31 ג. דמי חגים בסך 1,502 ₪.
- 32 ד. פדיון חופש בסך 1,496 ₪.
- 33 ה. דמי הבראה בסך 1,612 ₪.

